

duktet. Bestemmelsen skal også gælde for tilsvarende brændsler.

Til nr. 2

Det foreslås, at afgiften af kul, der anvendes i dampskibe, godtgøres i lighed med, hvad der gælder for kul til jernbanedrift.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring svarer til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 3

Til nr. 1

Der skal betales elafgift af strøm fra generatorer der er større end 150 kW. Dette modsvares af, at brændsler, der forbruges til fremstilling af el på anlæg, er fritaget for afgift. Momsregistrerede virksomheder får som hovedregel elafgiften godtgjort og en del af CO₂-afgiften af elektricitet.

På anlæg under 150 kW skal der ikke betales afgift af elektricitet, men til gengæld betales der afgift af brændselsforbruget, som om der var tale om enhver anden form for motordrift. Afgiften af motorbrændstof godtgøres ikke. Der har været enkelte eksempler på, at momsregistrerede virksomheder benytter generatorer under 150 kW. Det drejer sig om momsregistrerede virksomheder, f.eks. grusgrave, der fremstiller el udelukkende til eget brug i virksomheden. For at give disse virksomheder mulighed for at blive ligestillet med virksomheder, der får strøm fra større anlæg, foreslås det, at disse anlæg også kan betragtes som et elværk, dvs. at der betales afgift af elektriciteten, mens der ikke er afgift på brændslet.

Ikke-momsregistrerede virksomheder har ikke adgang til godtgørelse af elafgiften. Det er fortsat hensigten, at små anlæg, der udelukkende laver strøm til virksomheder o.l., der ikke får godtgjort elafgiften, skal betale afgift af brændselsforbruget i stedet for af elektriciteten.

Det foreslås, at der bliver tale om et tilbud, så ejere af mindre anlæg kan fortsætte med de nuværende regler, hvis de ikke ønsker at lade sig registrere som et elværk. Af administrative grunde foreslås det, at der fastholdes en minimumsgrænse på 50 kW eller en årlig produktion på mindst 50.000 kWh svarende til fuld udnyttelse af et 50 kW anlæg i mindst 1000 timer eller på godt og vel forbruget i 10 parcelhuse.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring svarer til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at der betales CO₂-afgift af orimulsion og tilsvarende brændsler med 224 kr. pr. t for varer med et vandindhold på mindst 27 pct. og 311 kr. pr. t for varer med et vandindhold på mindre end 27 pct. I øvrigt henvises til § 2, nr. 1. Det foreslås at fritage tallolie, træbjævre, beg o.l. for CO₂-afgift, da de er af biologisk oprindelse.

Til nr. 3, 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 4

Kul, der anvendes i dampskibe, foreslås fritaget for CO₂-afgift i lighed med kul til jernbanedrift.

Til nr. 7

Opvarmningen af gipspladehærdelokalet er en del af den proces, som råvarerne undergår for at blive til gipsplader. Opvarmningen i disse lokaler tjener primært det formål at bortskaffe det vand, som pladerne afgiver under hærdningen. Derfor foreslås det, at opvarmningen af disse lokaler ligestilles med det øvrige energiforbrug, der anvendes i produktion af gipsplader.

Til nr. 8

Det præciseres, at også udvinding ved presning er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 9 og 10

Visse pap og papirvarer, der anvendes til f.eks. emballering, kan være i direkte konkurrence med varer af andre materialer. Derfor foreslås bestemmelsen ændret, så elektricitet kun er omfattet, når der fremstilles ægbakker. Fremstilles ægbakker af andre materialer, er denne produktion også omfattet.

Proceslempelsen omfatter udover papir og pap i ruller eller ark også i dag andre papir- eller papvarer, der er formet, så de umiddelbart kan anvendes til f.eks. emballageformål (støbepap).

Størstedelen af varer til emballageformål fremstilles ved processer, der ikke er energiintensive nok til at være omfattet af proceslisten. Det foreslås derfor af konkurrencemæssige grunde, at elektricitet til fremstilling af støbepapvarer ikke omfattes af proceslisten. Ved ændring af punkt 22 sikres det dog, at fremstilling af råvarer (pulp) til støbepapfremstilling får fuld godtgørelse for såvel brændsel som elektricitet.